

*Тукало Сергій Миколайович,
аспірант Інституту інформаційних технологій і засобів
навчання НАПН України*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ В НАУКОВИХ УСТАНОВАХ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ

Впровадження систем електронного документообігу це важливий крок для будь-якої установи робочі процеси якої пов'язані з обробкою документів. Проте цей процес супроводжується низкою технічних і організаційних особливостей, які необхідно вирішувати. Необхідно врахувати специфіку діяльності наукової установи та

До організаційних заходів впровадження електронного документообігу в науковій установі відносяться:

- аналіз і визначення істотних даних для кожного документу, що циркулює у науковій установі;
- визначення шляхів провадження документів в системі документообігу організації наукової установи;
- розробка нормативної документації на рівні установи, щодо впровадження та функціонування системи електронного документообігу;
- призначення відповідальної особи (або групи осіб) за адміністрування та зв'язок з користувачами системи електронного документообігу;
- проведення тренінгів та семінарів з навчання персоналу користуванню системою електронного документообігу.

Першим етапом впровадження системи електронного документообігу в науковій установі є аналіз і визначення істотних даних для кожного з документів, що циркулюють у науковій установі. Для кожного документу визначаються обов'язкові дані, які також можуть бути спільними для декількох типів документів. Формуються шаблони документів та робочі процеси, які необхідно виконати з цими документами. Все це буде формувати інформаційну модель даних системи. Виходячи з цієї моделі можна адаптувати систему електронного документообігу саме під наукову установу.

Другим етапом провадження системи електронного документообігу в науковій установі виступає пробне (пілотне) впровадження в одну з структурних одиниць наукової установи. Це допоможе виявити проблеми з організацією впровадження, недоліки розробленої інформаційної моделі даних і помилки самої системи.

Адже розробити ідеальну інформаційну модель даних на початковому етапі впровадження неможливо, помилки в ній виявляються вже на практиці.

Третім етапом впровадження є проведення тренінгів та семінарів з навчання персоналу наукової установи володінню системою електронного документообігу. Найважливіший етап впровадження системи електронного документообігу. Системи електронного документообігу мають таку особливість: система або повинна бути впроваджена повсюдно, на всіх робочих місцях, пов'язаних із створенням, редагуванням і зберіганням інформації, або ефективність від її використання буде мінімальною. Така постановка питання відразу виявляє одну з основних проблем впровадження: в будь-якій організації знайдуться люди, які прагнуть уникнути чогось нового. Консерватизм персоналу звичайно обумовлений небажанням навчатися і перенавчатися, а також, можливо, низькою освіченістю.

Четвертим етапом впровадження системи електронного документообігу в науковій установі є створення нормативної бази на рівні наукової установи, щодо впровадження та функціонування системи електронного документообігу. Розроблюється проект розпорядження по науковій установі про впровадження. В ньому визначаються ключові етапи впровадження системи в науковій установі. Серед них:

- призначаються відповідальні особи, що займаються адмініструванням системи та зв'язком з користувачами;
- інструкції до виконання відповідальним особам, щодо впровадження системи;
- розпорядження до проведення консультативних семінарів для співробітників наукової установи;
- та зобов'язання співробітників відвідувати ці семінари.

П'ятим і заключним етапом впровадження системи електронного документообігу в науковій установі є власне початок роботи з документами в ній. Співробітники пройшовши навчання на семінарах починають працювати у впровадженій системі. При виникненні труднощів у роботі з системою їм допомагають відповідальні особи по зв'язку з користувачами.

Список використаних джерел

1. Задорожна Н.Т., Петрушко В.А., Тукало С.М. Особливості проектування Інформаційної системи «Планування наукових досліджень в НАПН України», – Матеріали Восьмої Міжнародної науково-практичної конференції з програмування УкрПРОГ'2012, – стор. 322-330.